

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/18/2015
Identifikačné číslo spisu: 5010200814
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5010200814.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: JUDr. X. D., bytom D., zastúpenej JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom so sídlom Nezábudková 22, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Pamiatkový úrad Slovenskej republiky, so sídlom Cesta na Červený most 6, 814 06 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PÚ-10/691-4/3333/HAB z 8. júna 2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/223/2011-85 z 2. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie JUDr. X. D. o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom č. k. 3S/223/2011-85 z 2. septembra 2014 žalobu žalobkyne postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnej žalobkyni trovy konania nepriznal.

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. PÚ-10/691-4/3333/HAB z 8. júna 2010, ktorým žalovaný podľa ustanovenia § 10 ods. 2 písm. e) zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov preskúmal záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu Bratislava č. BA-09/1676-5/7748/Hab z 25. novembra 2009, ktorým Krajský pamiatkový úrad Bratislava nesúhlasil s projektovou dokumentáciou pre dodatočné stavebné povolenie na prestavbu „Rodičovský dom, stavebné úpravy, časť Architektúra“, vypracovanou Ing. K. Z. a N. O. v 10/2009 na nehnuteľnosti na S., pozemok s parc. č. 12/1 na území mestskej pamiatkovej rezervácie K. podľa LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne (ďalej len „dotknutá

nehnutelnosť“).

II.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie zo 14. októbra 2014, doručené krajskému súdu 15. októbra 2014, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/223/2011-85 z 2. septembra 2014 zmenil a rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa odvolanie odôvodnila poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p., nakoľko vo veci došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p., krajský súd ako súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentovala tiež tým, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v zmysle údajov katastra je v súčasnosti predmetná nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve Z. D. a Z. D., a to na základe darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena (V- 2811/2014 z 22. septembra 2014). Poukázal na skutočnosť, že pamiatkový zákon ako hmotnoprávny predpis ukladá povinnosti na úseku ochrany pamiatkového fondu priamo vlastníčkovi nehnuteľnosti, ktorý je zároveň v príslušných ustanoveniach pamiatkového zákona, upravujúcich konania vo veciach ochrany pamiatkového fondu, jedinou osobou oprávnenou podať návrh na začatie konania a jediným oprávneným účastníkom konania. Podľa názoru žalovaného, prevodom nehnuteľnosti v priebehu súdneho konania žalobkyňa stratila aktívnu legitímáciu na toto konanie, čím došlo k nedostatku základnej podmienky konania, a to spôsobilosti byť účastníkom konania na strane žalobkyne. Preto v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. navrhol odvolacie konanie zastaviť.

IV.

Na výzvu odvolacieho súdu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, predložila písomné vyjadrenie zo 14. septembra 2016, v rámci ktorého sa vyjadrila aj k zmene vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti. Potvrdila, že dňom 22. septembra 2014 nadobudla účinnosť darovacia zmluva so zriadením vecného bremena, ktorou žalobkyňa spolu s manželom darovala dom č.s. X na parcele C-KN 12/1 spolu s pozemkami svojím deťom Ing. Z. D. a Z. D.. Predmetnou zmluvou bolo zriadené vecné bremeno (in personam) v prospech žalobkyne a jej manžela Ing. B. D., PhD. Poukázala na to, že v zmysle ustanovenia § 57 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) stavebníkom v stavebnom povolení vydanom príslušným stavebným úradom - Mesto Svätý Jur, rozhodnutím č.j. výst. 942/65/2010-Po z 26. februára 2010 je účastníčkou stavebného konania žalobkyňa (§ 139 stavebného zákona). V danom prípade ide o individuálny právny akt meritórny z hľadiska právnych účinkov (ex nunc) teda následnými a to preto, ak je právoplatné rozhodnutie podľa stavebného zákona založené na obsahu záväzného stanoviska dotknutého orgánu, ktoré bolo neskôr zrušené alebo zmenené pre rozpor so zákonom, ide o dôvod na obnovu konania a konať v ďalšom budú vlastníci. Zmenou vlastníka ide o zmenu správcu majetku, ale žalobkyňa bude doživotne užívať danú nehnuteľnosť a jej deti ju poverili pokračovať naďalej v konaní o vydanie stavebného povolenia, ktoré doposiaľ nie je ukončené. Uviedla, že na podanom odvolaní trvá a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s jej horeuvedeným odvolacím návrhom.

K vyjadreniu žalobkyňa pripojila rozhodnutie Okresného úradu Pezinok, katastrálny odbor o vklade vlastníckeho práva č. V-2811/2014 z 22. septembra 2014 a zároveň právny zástupca žalobkyne pripojil plné moci udelené mu na zastupovanie Ing. Z. D. a Z. D..

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, pričom skúmal, či sú splnené procesné podmienky na meritórne rozhodnutie o odvolaní odvolateľky.

Senát najvyššieho súdu v prvom rade považoval za potrebné vyriešiť otázku aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie odvolania, t.j. či boli splnené z jej strany zákonné podmienky na realizovanie tohto procesného úkonu.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods. 2 veta prvá O.s.p., žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa v priebehu odvolacieho konania „Darovacou zmluvou a dohodou o zriadení vecného bremena“ uzatvorenou dňa 28. júla 2014 previedla vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, na Ing. Z. D. a Z. D., obaja bytom D..

Okresný úrad Pezinok, katastrálny odbor rozhodnutím č. V-2811/2014 z 22. septembra 2014 o návrhu na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena do katastra nehnuteľností rozhodol podľa § 31 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) tak, že vklad vlastníckeho práva na Ing. Z. D. a Z. D., ako aj vklad vecného bremena (in personam) v prospech oprávnených: JUDr. X. D. a Ing. B. D., PhD., bytom D. na základe predmetnej „Darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena“ povolil. Právne účinky vkladu vznikli dňom 22. septembra 2014. Rozhodnutie o povolení vkladu nadobudlo právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že odvolanie žalobkyne JUDr. X. D. zo 14. októbra 2014 bolo doručené krajskému súdu 15. októbra 2014, t.j. v čase, keď odvolateľka už nebola vlastníčkou dotknutej nehnuteľnosti, pričom v podanom odvolaní túto podstatnú skutočnosť neuvedla. Na uvedenú skutočnosť upozornil odvolací súd až žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd skonštatoval, že u odvolateľky nie je preukázané splnenie procesnej podmienky podľa § 247 ods.1 O.s.p. a § 250 ods. 2 O.s.p., t.j. že by išlo o takého účastníka konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť v zmysle odvolacieho petitu zrušením žalobou napadnutého rozhodnutia dotknuté, nakoľko v čase podania odvolania už nebola vlastníčkou dotknutej nehnuteľnosti.

Berúc do úvahy skúmanie procesných podmienok v každom štádiu súdneho konania, odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľka stratila spôsobilosť byť účastníčkou súdneho konania, a teda aj osobou oprávnenou podať voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie.

Skutočnosť, že žalobkyňa má k predmetnej nehnuteľnosti zriadené právo doživotného užívania je pre účely posúdenia jej účastníctva právne irelevantná.

Za stavu, že odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu bolo podané osobou, ktorá v dôsledku prevodu nehnuteľnosti v priebehu odvolacieho konania na iné osoby, na tento úkon stratila oprávnenie, senátu odvolacieho súdu nezostávalo nič iné ako odvolanie JUDr. X. D. postupom podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietnuť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. per analogiam, keďže odmietnutím odvolania nedošlo k jeho vecnému vybaveniu a nebol daný dôvod na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.